

[Undervisningsministeren]

telser, at holde sammen om det forlig, der dengang blev indgået.

Jeg tror, jeg har haft lejlighed til en anden gang over for fru Gerda Møller at påpege, at det børnehaveklasseforslag, som jeg også i dag omtalte, jo ikke behøvede at præge disse stakkels børn, som fru Gerda Møller talte om, og som nu ville blive præget stærkere af skolen, fordi vi gav børnehaveklassetilbudet. Det er fortsat forældrenes valg. Det forslag, der bliver lagt frem, er den ændring, at det er en pligt for kommunerne, og man skulle vel tro, at fru Gerda Møller og jeg kunne være enige i, at det er en fordel, at det er forældrene, der har afgørelsen og ikke en kommunalbestyrelse.

Så skal jeg bare sige vedrørende skolelovsforliget, at selv om fru Gerda Møller selvfølgelig kan have en politisk interesse i at få det til at fremstå, som om det er SF, der spiller den alt afgørende rolle inden for dette forlig, så er det ikke desto mindre sådan, at samtlige partier spiller en rolle, og at alle partier skal være enige, før der kan gennemføres ændringer på dette område, i hvert tilfælde inden for det forlig, vi har truffet.

Jeg takker fru Ebba Strange for de positive bemærkninger om ungdomsarbejdsløsheden. Om kombinationen af de praktiske og teoretiske uddannelser på det 16-19-årige niveau må jeg vel sige, at det har vi uden held i en tidligere socialdemokratisk mindretalsregering forsøgt os med her i folketinget, så der må i alle tilfælde ske noget på dette område, før et lignende forslag kan fremsættes. Men hvad der vel er vigtigt i forbindelse med drøftelserne om ungdomsarbejdsløsheden, er, at der jo ingen ændringer er i de planer og i de aktiviteter, der foregår på dette meget vigtige område efter regeringsdannelsen. Både socialdemokratiet og venstre er enige i, at dette er et vigtigt område.

Fru Ebba Strange spurgte også til undervisningsassistent- og instruktorstrejken. Derom deltog jeg i et meget konstruktivt møde i går i finansministeriet, og jeg har indtryk af, at forhandlingerne er genoptaget, og jeg kan da så håbe på, at man hurtigt kan nå frem til en løsning.

Hr. Freddy Madsen gentog en af sine sædvanlige fejltagelser omkring adgangsbe- grænsningen. Jeg tror ikke, vi har haft en debat her i folketinget, uden at jeg har haft lejlighed til at korrigere hr. Freddy Madsen. Det

er den dér argumentation med alle de stakkels unge, der på grund af adgangsbe- grænsningen bliver drevet ud i arbejdsløsheden. Hr. Freddy Madsen ved, at med den totaldimen- sionering, som vi har sat, er der plads til alle. Der er ingen, der med de tal, vi opererer med i dag, bliver jaget ud i arbejdsløshed. Der kan være unge, der inden for den ramme, vi har stillet op, ikke kan komme ind i den uddannelse, de helst vil, men der er plads til dem alle sammen.

Jeg synes heller ikke, det var helt reelt, at hr. Freddy Madsen remsede alle disse tal op på unge, der var blevet afvist, uden at gøre opmærksom på, at adskillige unge jo havde en del mere end ét ønske, og det vil sige, at mange unge i den opgørelse, hr. Freddy Madsen kom med, var talt indtil flere gange.

Jeg har ikke noget nyt at sige vedrørende kantinepriserne. Det, der er sket på dette om- råde, er, at der er foretaget en ekstra udlod- ning af Statens Uddannelsesstøtte, som kommer til udbetaling efter den 1. december. Den giver dækning til de unge, der er under uddannelsesstøtten, for de stigninger, der er sket af kantinepriserne.

Det var tydeligvis meget vanskeligt for hr. Freddy Madsen at forstå, at det var nødven- digt overhovedet med en folkelig debat om- kring U 90. Det undrer ikke mig så forfærd- lig meget, for jeg tror i virkeligheden, at hr. Freddy Madsen, ligegyldigt hvad vi drøfter, ville synes, at det såmænd var en uskik, at der var særlig mange, der behøvede at blan- de sig i det, der nu skulle drøftes, eller det, der på et senere tidspunkt skulle træffes be- slutning om.

Ellers kan man vel sige, at hr. Freddy Madsens indlæg var præget af det sædvanli- ge herperi på socialdemokratiet og temmelig blottet for konstruktive forslag.

Jeg takker også hr. Ole Vig Jensen for be- mærkningerne om ungdomsarbejdsløsheden og også for bemærkningerne om værksteds- og produktionsskolerne. Også jeg er enig i, at der ligger en lang række problemer, og at det er vigtigt, at vi i mange forskellige sammen- hænge får taget det op.

Jeg er også enig i, at det er vigtigt at gøre noget ved voksenundervisningen. Jeg tror ikke, vi kan klare det inden for undervis- ningssektoren alene. Jeg tror, det kræver ak- tiv medvirken fra arbejdsmarkedets parter.